

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 786

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 noiembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
91. —		Ordonanță de urgență privind desemnarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Timișoara ca operator medical al unui elicopter aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor și aprobarea modului de operare, funcționare și finanțare a asistenței de urgență acordate cu acest elicopter	2
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
77. —		Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2010 privind aprobarea listelor cuprinzând informațiile secrete de serviciu și informațiile de interes public	3
2.732. —		Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice	3
5.735. —		Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea Regulamentului de	
		organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării.....	4-8
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
13. —		Ordin privind raportarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit	8-10
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 10 din 19 septembrie 2011	11-14
		ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR	
		2. — Comunicat privind lista instituțiilor de credit participante la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar ai căror deponenți beneficiază de garantarea, prin plata de compensații, a depozitelor constituite la acestea.....	15
		★	
		Rectificări	16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****privind desemnarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Timișoara
ca operator medical al unui elicopter aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor
și aprobarea modului de operare, funcționare și finanțare a asistenței de urgență
acordate cu acest elicopter**

Luând în considerare faptul că în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Timișoara, Spitalului Clinic Județean de Urgență Arad și Spitalului Clinic Județean de Urgență Oradea funcționează unități SMURD,

având în vedere rezultatele remarcabile în salvarea vieții, obținute prin utilizarea sistemului de acordare a asistenței de urgență cu 3 dintre elicopterele aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, ai căror operatori medicali sunt situați în București, Târgu Mureș și Iași, dar și necesitatea extinderii aplicării acestuia în județele Arad, Timiș, Bihor, Hunedoara și Caraș-Severin, în care, din cauza configurației geografice, accesul în mediul rural pentru salvarea vieții și pentru intervențiile de urgență este foarte dificil,

în condițiile în care Ministerul Administrației și Internelor poate executa aceste misiuni umanitare de salvare a vieții cu unul dintre elicopterele echipate medical pe care le are în administrare, fără afectarea celorlalte misiuni specifice,

ținând cont de necesitatea acoperirii zonei de vest a României, respectiv județele Arad, Timiș, Bihor, Hunedoara și Caraș-Severin, precum și a degrevării elicopterului aflat la Târgu Mureș de parcurgerea unor distanțe mari pentru intervenția în aceste județe, scopul implicării Ministerului Administrației și Internelor și a Ministerului Sănătății în aceste activități fiind unul strict umanitar, de asigurare a intervențiilor rapide pentru salvarea vieții și pentru a veni în sprijinul comunității, se impune adoptarea în regim de urgență a cadrului legislativ necesar pentru desfășurarea acestor activități care vizează interesul public și constituie situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se desemnează Spitalul Clinic Județean de Urgență Timișoara, prin unitatea de primiri urgență (UPU-SMURD), ca operator medical al unui elicopter echipat medical aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Spitalul Clinic Județean de Urgență Timișoara este unitatea sanitară care organizează și răspunde de desfășurarea asistenței medicale acordate prin utilizarea acestui elicopter.

(3) Operatorul medical desemnat la alin. (1) colaborează cu unitățile de primiri urgențe (UPU-SMURD) din cadrul spitalelor clinice județene de urgență Arad și Oradea în vederea derulării activităților în care este necesară intervenția elicopterului echipat medical.

Art. 2. — Termenii utilizați în prezenta ordonanță de urgență, modul de operare și funcționare a asistenței de urgență acordate cu elicopterul prevăzut la art. 1 sunt cei prevăzuți în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2003 privind operarea, funcționarea și finanțarea asistenței de urgență acordate cu elicopterele achiziționate de Ministerul Sănătății și repartizate operatorilor medicali Institutul Clinic Fundeni și Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș, aprobată prin Legea nr. 40/2004,

și în Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2003 privind operarea, funcționarea și finanțarea asistenței de urgență acordate cu elicopterele achiziționate de Ministerul Sănătății și repartizate operatorilor medicali Institutul Clinic Fundeni și Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș, aprobată prin Legea nr. 40/2004, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului sănătății nr. 277/777/2004, ale căror dispoziții se aplică în mod corespunzător.

Art. 3. — Fondurile necesare pentru desfășurarea activității prevăzute la art. 1 se alocă astfel:

a) pentru activitatea de asistență medicală publică de urgență se asigură în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru activitatea de operare aeriană se asigură în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 126/2003, aprobată prin Legea nr. 40/2004.

Art. 4. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se vor aplica începând cu data de 15 noiembrie 2011.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Ritli Ladislau

p. Ministrul administrației și internelor,

Mihai Capră,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2010 privind aprobarea listelor cuprinzând informațiile secrete de serviciu și informațiile de interes public

Văzând Referatul de aprobare nr. 327 din 14 septembrie 2011, având în vedere prevederile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare prevederile Hotărârii Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu, în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare, **președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor** emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 24/2010 privind aprobarea listelor cuprinzând informațiile secrete de serviciu și informațiile de interes public, publicat în Monitorul Oficial al României, nr. 212 din 2 aprilie 2010, se modifică după cum urmează:

1. **La anexa nr. 1, punctul 5 se abrogă.**

2. **La anexa nr. 3, punctele 8—10 se abrogă.**

3. **La anexa nr. 3, punctul 22 va avea următorul cuprins:**
„22. rezultatele controalelor efectuate de autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și măsurile dispuse ca urmare a acestor controale.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

București, 1 noiembrie 2011.
Nr. 77.

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice

În baza art. 53 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, după poziția „Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului” se introduce o nouă poziție, cu următorul cuprins:

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
„54	Ministerul Afacerilor Europene	10”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 31 octombrie 2011.
Nr. 2.732.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

O R D I N

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării

În conformitate cu Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 217 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se aprobă componența nominală a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Se numește ca președinte doamna Constanța Ganea, iar ca vicepreședinte domnul Marius Echim.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 400/2007*) pentru aprobarea componenței Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, a secretariatului acestuia, a comisiilor de etică cu statut permanent, precum și a regulamentului său de organizare și funcționare, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 20 octombrie 2011.
Nr. 5.735.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 400/2007 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1

R E G U L A M E N T

de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării

CAPITOLUL I Misiunea, rolul și atribuțiile

Art. 1. — Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, denumit în continuare *CNECSDTI*, este un consiliu consultativ de nivel național, fără personalitate juridică, care își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — *CNECSDTI* are misiunea de a coordona și monitoriza aplicarea normelor de bună conduită morală și profesională în activitățile de cercetare-dezvoltare din România. În acest scop *CNECSDTI* are următoarele atribuții:

a) urmărește aplicarea și respectarea de către unitățile și instituțiile de cercetare-dezvoltare, precum și de către personalul de cercetare-dezvoltare a dispozițiilor legale referitoare la normele de conduită morală și profesională;

b) realizează rapoarte cu analize, opinii și recomandări în legătură cu problemele de natură etică ridicate de evoluția științei și a cunoașterii și cu etica și deontologia profesională în activitatea de cercetare-dezvoltare;

c) analizează cazurile referitoare la încălcarea normelor de bună conduită, în urma sesizărilor sau contestațiilor ori prin autosesizare;

d) emite hotărâri prin care constată dacă a fost realizată o abatere de la normele de bună conduită; în cazurile în care au fost constatate abateri, în hotărâri se numesc persoana sau persoanele fizice vinovate de respectivele abateri și se stabilesc sancțiunile ce urmează a fi aplicate, conform legii;

e) propune modificări ale Codului de etică și deontologie profesională al personalului de cercetare-dezvoltare;

f) elaborează coduri de etică pe domenii științifice, pe care le propune spre aprobare Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, denumit în continuare *MECTS*.

Art. 3. — *CNECSDTI* are și următoarele atribuții:

a) întocmește anual un raport de activitate pe care îl prezintă conducerii *MECTS* și Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, denumită în continuare *ANCS*;

b) analizează respectarea normelor de bună conduită în cadrul programelor de finanțare a cercetării-dezvoltării și inovării și face propuneri referitoare la respectarea normelor de bună conduită în activitatea de evaluare a proiectelor înscrise în cadrul competițiilor de proiecte, precum și referitoare la

evaluarea, monitorizarea și controlul bunei conduite în cercetare-dezvoltare și inovare în cadrul activităților finanțate sau ce urmează a fi finanțate;

c) analizează și face propuneri pentru stabilirea condițiilor de colaborare cu structuri și organisme străine sau internaționale cu responsabilități similare;

d) colaborează, în realizarea atribuțiilor sale, cu Colegiul consultativ pentru cercetare-dezvoltare și inovare, Consiliul Național al Cercetării Științifice, Consiliul Național pentru Dezvoltare și Inovare, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul de etică și management universitar, cu Academia Română, academiile de ramură, cu ministerele, cu reprezentanți ai mediului academic, ai mediului de afaceri și ai societății civile.

Art. 4. — La solicitarea MECTS sau a ANCS, CNECSDTI derulează activități de analiză sau evaluare a bunei conduite în activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare, incluzând evaluarea instituțiilor, a centrelor, a proiectelor de cercetare-dezvoltare și inovare sau a cercetătorilor.

Art. 5. — CNECSDTI poate elabora recomandări către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, denumită în continuare ARACIS, la solicitarea acesteia, în ceea ce privește stabilirea criteriilor, procedurilor și standardelor de evaluare a bunei conduite în cercetarea științifică universitară, utilizate în evaluarea și ierarhizarea programelor de studii universitare sau în evaluarea și clasificarea instituțiilor de învățământ superior.

Art. 6. — CNECSDTI poate coopera cu alte organisme, naționale, internaționale sau străine, din domeniul eticii și deontologiei profesionale din activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare, potrivit mandatului acordat de MECTS sau ANCS.

Art. 7. — Pe baza mandatului acordat de MECTS sau ANCS, CNECSDTI poate desfășura și alte activități sau acțiuni în domeniul eticii și deontologiei profesionale din activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 8. — Raportul anual de activitate al CNECSDTI, precum și alte documente cuprinzând analize, opinii și recomandări se publică pe site-ul web al acestuia, administrat de către compartimentul de specialitate din cadrul ANCS.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea CNECSDTI

Art. 9. — CNECSDTI este format din 11 membri, numiți prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru un mandat de 4 ani. Mandatul poate fi reînnoit o singură dată.

Art. 10. — Membrii CNECSDTI pot fi din țară sau din străinătate și sunt persoane cu activitate recunoscută în domeniul cercetării-dezvoltării și/sau specialiști în domeniul juridic și în domeniul eticii cercetării și științei.

Art. 11. — (1) În cazul existenței unui loc vacant în componența CNECSDTI sau în situația în care un membru este în imposibilitatea de a-și exercita mandatul, se procedează la numirea altui membru prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(2) Mandatul noului membru expiră la expirarea mandatului membrului pe care îl înlocuiește.

Art. 12. — (1) În cazul în care un membru al CNECSDTI încalcă normele etice sau de deontologie profesională ori nu se implică, în mod sistematic, în activitățile consiliului, acesta poate fi revocat din calitatea de membru al CNECSDTI.

(2) Se consideră că un membru nu se implică, în mod sistematic, în activitățile CNECSDTI, în următoarele cazuri:

a) nu participă, fizic sau prin teleconferință, la mai mult de 50% din ședințele din decursul a 6 luni consecutive;

b) în cazul votului prin mijloace electronice, nu își exprimă opțiunea pentru mai mult de 25% din hotărârile supuse votului în decursul a 6 luni consecutive;

c) în alte cazuri stabilite prin regulamentul intern de funcționare.

(3) Procedura de revocare se desfășoară după cum urmează:

a) unul sau mai mulți dintre membrii CNECSDTI ori ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului sau președintele ANCS solicită declanșarea procedurii de revocare;

b) revocarea se confirmă prin votul secret al majorității absolute a membrilor CNECSDTI;

c) în cazul în care revocarea nu se confirmă conform prevederilor lit. b), procedura de revocare încetează;

d) în cazul în care revocarea nu a fost solicitată de către ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, revocarea se aprobă de către acesta.

(4) Pe locul rămas vacant în urma revocării se numește un nou membru, conform prevederilor art. 11.

Art. 13. — (1) CNECSDTI are un președinte și un vicepreședinte.

(2) Odată cu numirea componenței CNECSDTI ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului desemnează președintele și vicepreședintele.

(3) Președintele și vicepreședintele CNECSDTI pot fi înlocuiți în urma alegerilor desfășurate conform alin. (4), care pot avea loc după cel puțin un an de activitate a consiliului nou-numit.

(4) Ulterior termenului prevăzut la alin. (3), președintele și vicepreședintele CNECSDTI sunt aleși prin vot secret, cu majoritate simplă, de către membrii CNECSDTI, pe baza propunerilor făcute de oricare din membrii CNECSDTI, inclusiv a autopropunerilor.

(5) O persoană nu poate ocupa funcția de președinte al CNECSDTI pentru o perioadă cumulată mai mare de 4 ani, indiferent de perioada în care a fost președinte și de eventualele întreruperi.

(6) Ulterior termenului prevăzut la alin. (3), președintele și vicepreședintele pot fi revocați din respectivele funcții de conducere prin votul secret a cel puțin 8 dintre membrii CNECSDTI, la cererea unuia sau mai multor membri ai CNECSDTI.

Art. 14. — Președintele CNECSDTI are următoarele atribuții:

a) propune planificarea activităților necesare pentru îndeplinirea misiunii atribuite explicit prin prezentul regulament și o supune aprobării membrilor;

b) conduce și moderează ședințele de lucru ale CNECSDTI și aprobă minuta întâlnirilor;

c) stabilește ordinea de zi a ședințelor de lucru ale CNECSDTI; ordinea de zi se transmite prin mijloace electronice tuturor membrilor cu cel puțin 48 de ore înaintea ședințelor, se aprobă la începutul fiecărei ședințe și, la cererea oricărui membru al CNECSDTI, poate fi modificată prin decizie a membrilor CNECSDTI;

d) asigură legătura operativă a CNECSDTI cu ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului și cu președintele ANCS, în vederea informării acestora despre activitatea CNECSDTI;

e) reprezintă CNECSDTI în relația cu terții, conform mandatului acordat explicit de către membrii acestuia, pe perioade determinate.

Art. 15. — În cazul indisponibilității președintelui, atribuțiile sale sunt preluate de vicepreședinte.

Art. 16. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, CNECSDTI poate constitui comisii sau grupuri de lucru, temporare ori permanente, în conformitate cu prevederile Legii nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare, care sunt numite, restructurate, desființate și coordonate de către CNECSDTI și cărora CNECSDTI le poate delega unele din atribuțiile proprii.

Art. 17. — CNECSDTI poate adopta un regulament intern de funcționare.

Art. 18. — (1) Toate sesizările și contestațiile direcționate către CNECSDTI se înregistrează la registratura ANCS din București, str. Mendeleev nr. 21—25.

(2) CNECSDTI funcționează cu sprijinul unui secretariat numit prin decizie a președintelui ANCS; secretariatul înregistrează toate sesizările sau contestațiile primite și le transmite, în format electronic, către toți membrii CNECSDTI, în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii.

(3) Compartimentul informatizare al ANCS pune la dispoziția membrilor CNECSDTI un forum de discuții online securizat pentru facilitarea colaborării la distanță și administrează site-ul web al CNECSDTI.

(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, CNECSDTI are acces la toate datele existente în cadrul compartimentelor informatizare din cadrul ANCS sau al Unității executive pentru finanțarea învățământului superior, a cercetării, dezvoltării și inovării, denumită în continuare *UEFISCDI*, și la orice alte date care sunt necesare pentru desfășurarea activităților sale.

Art. 19. — (1) Pentru a adopta o hotărâre sau o decizie, membrii CNECSDTI votează în cadrul ședințelor; în situația în care o hotărâre sau o decizie nu poate fi supusă votului pe parcursul ședinței, se poate adopta procedura de vot la distanță, prin mijloace electronice, cu precizarea subiectului votului și a termenului-limită până la care acesta poate fi exprimat.

(2) Acei membri care se află în conflict de interese conform cap. V nu vor participa la dezbateri și se vor abține de la vot.

Art. 20. — Cvorumul de lucru al CNECSDTI este de minimum 8 membri. În cazul voturilor exprimate prin mijloace electronice, hotărârea sau decizia poate fi adoptată dacă cel puțin 8 membri votează până la termenul-limită stabilit conform prevederilor art. 19.

Art. 21. — Ședințele CNECSDTI se convoacă de către președintele CNECSDTI, de către ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, de către președintele ANCS sau la cererea a cel puțin 4 dintre membrii CNECSDTI.

Art. 22. — Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului sau un reprezentant al acestuia și președintele ANCS sau un reprezentant al acestuia pot participa, de drept, la ședințele CNECSDTI, în calitate de observatori.

Art. 23. — CNECSDTI poate invita în cadrul ședințelor proprii persoane externe consiliului, în calitate de observatori și/sau consultanți.

Art. 24. — (1) Secretariatul CNECSDTI pune la dispoziția membrilor, în termen de 48 de ore de la fiecare ședință, o minută a ședinței, în format electronic.

(2) Minuta consemnează lista membrilor participanți, fie fizic, fie prin mijloace electronice, subiectele discutate și hotărârile adoptate, fie prin consens, fie prin vot; în cazul hotărârilor adoptate prin vot, minuta va consemna numărul de voturi pentru, împotriva și abțineri.

(3) Secretariatul asigură transmiterea invitațiilor și a documentelor aferente subiectelor de discuție din ordinea de zi cu cel puțin 48 de ore înaintea fiecărei ședințe.

CAPITOLUL III

Finanțarea CNECSDTI

Art. 25. — Sprijinul tehnic, secretariatul și resursele materiale necesare funcționării CNECSDTI sunt asigurate de către ANCS. Cheltuielile salariale ale membrilor CNECSDTI și cheltuielile de transport și cazare necesare funcționării consiliului și în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestuia sunt asigurate prin *UEFISCDI*.

Art. 26. — (1) Membrii CNECSDTI pot fi remunerați, în afara activității de bază, în funcție de numărul orelor efectiv lucrate, la nivelul maxim al gradului profesional celui mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare stabilit pentru unitățile bugetare.

(2) Membrii CNECSDTI și organelor de lucru constituite de către acesta le sunt decontate cheltuielile de transport și cazare necesare îndeplinirii atribuțiilor, în conformitate cu legislația în vigoare.

CAPITOLUL IV

Analiza sesizărilor și contestațiilor

Art. 27. — CNECSDTI analizează cazurile referitoare la abateri de la normele de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare, în urma sesizărilor, contestațiilor sau prin autosesizare, conform legii.

Art. 28. — (1) CNECSDTI este obligat să analizeze cazurile sesizate în oricare dintre următoarele situații:

a) dacă la sesizare sau contestație este anexată o copie simplă, în format scris ori electronic, după raportul elaborat de către comisia de analiză din cadrul unității sau instituției în care presupusa abatere s-a produs;

b) dacă comisia de analiză din cadrul unității sau instituției în care presupusa abatere s-a produs nu a produs un raport în termenul prevăzut la art. 11 alin. (3) din Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) dacă sesizarea sau contestația vizează un conducător de unitate sau instituție de cercetare-dezvoltare sau al unei instituții publice, un membru al unui consiliu de administrație, al unui comitet de direcție, al unui consiliu științific ori al unei comisii de etică a unei unități sau instituții de cercetare-dezvoltare ori persoane cu funcții de demnitate publică.

(2) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (1), CNECSDTI transmite sesizarea către conducerea unității de cercetare-dezvoltare, în vederea analizei de către comisia de etică a acesteia, conform legii.

Art. 29. — (1) Sesizările și contestațiile pot include orice date, documente sau probe materiale care susțin textul sesizării, în copie simplă, legalizată sau în original, în limba română ori în limbi străine.

(2) Dacă sesizarea nu conține numele expeditorului sau expeditorilor, atunci CNECSDTI poate folosi datele, documentele și probele materiale pentru a iniția o autosesizare.

(3) În vederea respectării prevederilor art. 4² alin. (4) și ale art. 11 alin. (6) din Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare, și a termenelor prevăzute de acestea, secretariatul CNECSDTI are obligația de a informa conducerea unității sau instituției în care presupusa abatere a avut loc, cel puțin prin fax și scrisoare recomandată cu aviz de primire, privind recepția unei contestații sau a unei sesizări și data la care aceasta a fost primită.

Art. 30. — (1) În urma fiecărei sesizări sau contestații CNECSDTI elaborează un raport în termen de maximum 90 de zile calendaristice de la data primirii sesizării sau a contestației ori de la data autosesizării.

(2) În cadrul analizei sale, CNECSDTI poate realiza audieri cu persoanele implicate direct ori indirect în faptele sesizate sau contestate, cu expeditorul/expeditorii sesizării ori contestației,

cu persoane din conducerea unităților sau instituțiilor implicate în faptele sesizate, precum și cu experți independenți, cu păstrarea anonimității expeditorului/ expeditorilor.

(3) În vederea analizării sesizărilor și contestațiilor, CNECSDTI poate constitui grupuri de lucru permanente sau pe perioadă determinată, cărora le poate delega unele din propriile atribuții; componența grupurilor de lucru se stabilește prin hotărâre a CNECSDTI și se face publică pe site-ul web al acestuia.

(4) Raportul final al CNECSDTI pentru fiecare sesizare sau contestație se aprobă prin hotărâre a CNECSDTI, pentru luarea căreia nu votează membrii aflați în conflicte de interese, conform art. 19 și cap. V.

(5) Hotărârile CNECSDTI referitoare la aprobarea rapoartelor care stabilesc sancțiunile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c)—i) și l) din Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau sancțiunile prevăzute la art. 324 lit. c)—h) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, sunt valide dacă întrunesc cel puțin 8 voturi favorabile.

(6) Deciziile CNECSDTI, precum și hotărârile, altele decât cele prevăzute la alin. (5), sunt valide dacă întrunesc un număr de voturi mai mare de jumătate din numărul membrilor prezenți, cu respectarea cvorumului de lucru conform art. 20.

(7) Modul în care a votat fiecare membru al CNECSDTI pentru luarea hotărârilor vizând cazurile referitoare la încălcarea normelor de bună conduită, pozițiile luate individual de membrii CNECSDTI sau ai grupurilor de lucru în cadrul discuțiilor referitoare la încălcarea normelor de bună conduită și minutele ședințelor în care au loc astfel de discuții constituie secrete profesionale și nu pot fi dezvăluite decât ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, președintelui ANCS, reprezentanților acestora ori organelor abilitate de control.

(8) Pentru încălcarea prevederilor alin. (5), persoanele în culpă răspund conform legii.

Art. 31. — (1) Raportul final al CNECSDTI pentru fiecare sesizare sau contestație conține cel puțin următoarele elemente:

a) o sinteză a conținutului sesizării sau contestației;
b) o discuție și o analiză a informațiilor, datelor, documentelor și probelor materiale din conținutul sesizării sau contestației, precum și a oricăror alte elemente semnificative obținute în cursul analizei, inclusiv în cursul audierilor;

c) constatarea argumentată a existenței sau, după caz, a absenței uneia ori unor abateri de la buna conduită, etica și deontologia în activitatea de cercetare-dezvoltare;

d) în cazul în care o abatere a fost constatată, identificarea argumentată a persoanei/persoanelor vinovate, precum și sancțiunile care se aplică acestora; persoanele vinovate pot fi diferite de cele vizate de sesizare sau de contestație;

e) o discuție comparativă a concluziilor analizei CNECSDTI cu concluziile comisiei de analiză a unității sau instituției în cadrul căreia presupusa abatere a avut loc, în cazul în care a existat o analiză anterioară la nivelul unității ori instituției, conform legii; în urma analizei proprii, CNECSDTI se poate autosesiza dacă constată existența unor abateri de la normele de bună conduită, conform art. 2 și 21 din Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare, și poate stabili anularea sancțiunilor stabilite de comisia de analiză, dacă este cazul.

(2) Hotărârea CNECSDTI pentru aprobarea raportului prevăzut la alin. (1) este avizată de Direcția generală juridică din cadrul MECTS, conform art. 323 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și transmisă de către secretariatul CNECSDTI, în termen de două zile lucrătoare de la avizarea acestuia, către ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, către ANCS, către conducătorul unității sau instituției

și către organismele ori persoanele îndreptățite legal pentru aplicarea sancțiunilor recomandate, conform prevederilor art. 326 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și este publicată în același termen pe site-ul web al CNECSDTI.

CAPITOLUL V

Norme de etică și deontologie profesională

Art. 32. — Membrii CNECSDTI și ai organelor de lucru ale acestuia au obligația de a respecta reglementările aplicabile și normele de etică și deontologie profesională, conform prevederilor legale.

Art. 33. — (1) Membrii CNECSDTI și ai organelor de lucru ale acestuia au obligația de a raporta CNECSDTI, respectiv organelor de lucru orice situație în care consideră că se află într-un conflict de interese, imediat după ce constată existența conflictului de interese, și de a se recuza de la luarea hotărârilor sau deciziilor supuse direct conflictului de interese.

(2) Membrii CNECSDTI și ai organelor de lucru ale acestuia, persoanele nominalizate de către aceștia sau care participă la ședințe și evaluări, precum și personalul secretariatului CNECSDTI au obligația păstrării confidențialității asupra identității expeditorilor sesizărilor sau contestațiilor, asupra documentelor supuse dezbaterii și pozițiilor exprimate pe parcursul acestora, cu excepția acelor documente care sunt făcute publice.

Art. 34. — Constituie conflict de interese situațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și situația în care o persoană, membru al CNECSDTI sau al unui grup de lucru al acestuia, analizează o sesizare ori o contestație ce implică persoane care se află în una dintre următoarele relații cu membrul CNECSDTI sau al grupului de lucru al acestuia:

a) sunt soți, afini sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;
b) sunt angajate în aceeași unitate sau instituție;
c) au colaborat în ultimii 5 ani, având publicații sau proiecte de cercetare-dezvoltare dezvoltate în comun;
d) furnizează sau au furnizat membrului CNECSDTI sau al unui grup de lucru al acestuia, în ultimii 5 ani anteriori analizei, servicii ori foloase de orice natură.

Art. 35. — Hotărârile CNECSDTI sunt avizate de Direcția generală juridică din cadrul MECTS; răspunderea juridică pentru hotărârile CNECSDTI revine MECTS, conform legii.

Art. 36. — Întreaga activitate a CNECSDTI se va baza pe corectitudine, principialitate și responsabilitate.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 37. — Pentru nerespectarea atribuțiilor, competențelor și obligațiilor stabilite prin prezentul regulament, membrii CNECSDTI, evaluatorii, membrii panelurilor, ai comisiilor sau grupurilor de lucru constituite de CNECSDTI răspund disciplinar, contravențional și penal, în condițiile legii.

Art. 38. — Membrii CNECSDTI, membrii comisiilor sau grupurilor de lucru constituite de CNECSDTI se sancționează în conformitate cu prevederile generale ale legislației în vigoare.

Art. 39. — Procedura de sancționare disciplinară a membrilor CNECSDTI se desfășoară de către o comisie de disciplină numită prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. Pentru evaluatori, membrii panelurilor, ai comisiilor sau ai grupurilor de lucru constituite de CNECSDTI, sancționarea disciplinară se desfășoară de către o comisie numită prin hotărâre a CNECSDTI, sancțiunea fiind aplicată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

COMPONENȚA NOMINALĂ
a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării

Nr. crt.	Prenumele	Numele	Instituția
1.	Mihaela	Baibarac	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Materialelor, INCDFM București, Măgurele
2.	Doina	Balahur	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași
3.	Titus	Beu	Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca
4.	Liliana	Brăescu	Universitatea de Vest, Timișoara
5.	Cristinel	Diaconu	Centrul pentru Fizica Particulelor, Marsilia, Franța
6.	Marius	Echim	Institutul de Științe Spațiale, București
7.	Constanța	Ganea	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, București
8.	Lucian	Nastasă-Kovács	Institutul de istorie „George Barițiu”, Cluj-Napoca
9.	Mihai	Netea	Universitatea Radboud, Nijmegen, Olanda
10.	Bogdan	Olaru	Institutul de Cercetări Economice și Sociale „Gheorghe Zane”, Iași
11.	Rodica	Potolea	Universitatea Tehnică, Cluj-Napoca

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind raportarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit

Având în vedere prevederile art. 148, 165, 169 și ale art. 392 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 alin. (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 10/107/2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 75 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 18/2009 privind cadrul de administrare a activităților instituțiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri și condițiile de externalizare a activităților acestora, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 25 alin. (2) lit. a) și al art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește forma și conținutul formularelor de raportare aferente cerințelor minime de capital (COREP) la nivel individual și, după caz, consolidat, de către instituțiile de credit prevăzute la art. 1 alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei

Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 10/107/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 3, instituțiile de credit prevăzute la art. 1 transmit Băncii Naționale a României formularele de raportare ce fac obiectul prezentului ordin, în format electronic, prin intermediul Sistemului informatic de raportare către Banca Națională a României — *SIRBNR*, potrivit Normei Băncii Naționale a României nr. 15/2006 privind

transmiterea indicatorilor primari prin intermediul Sistemului informatic de raportare către Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, precum și în format letric la Banca Națională a României — Direcția supraveghere, după cum urmează:

a) pentru raportările transmise la nivel individual, în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la sfârșitul perioadei pentru care acestea se întocmesc;

b) pentru raportările transmise la nivel consolidat, întocmite pentru sfârșitul primului semestru al exercițiului financiar, până la data de 30 septembrie a respectivului exercițiu financiar;

c) pentru raportările transmise la nivel consolidat, pentru sfârșitul exercițiului financiar, până la data de 15 mai a exercițiului financiar următor.

Art. 3. — Instituțiile de credit prevăzute la art. 1 vor transmite Băncii Naționale a României, atât electronic, cât și letric, partea aferentă fondurilor proprii din cadrul Formularului de sinteză privind adecvarea capitalului la riscuri (formularul CA), potrivit prevederilor art. 33 alin. (1) și (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Instituțiile de credit care, potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/22/2006 privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/111/2006, cu modificările ulterioare, trebuie să îndeplinească la nivel individual cerințele referitoare la procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri includ în cadrul Formularului de sinteză privind adecvarea capitalului la riscuri (formularul CA), întocmit la nivel individual potrivit frecvenței de raportare prevăzute în anexa nr. III, și informațiile de sinteză referitoare la excedentul/deficitul de capital ca urmare a evaluărilor interne (rândurile 3.4, 3.4.1 și 3.4.2), precum și cele referitoare la excedentul/deficitul de fonduri proprii, respectiv indicatorul de solvabilitate, rezultate în urma ultimei verificări efectuate de Banca Națională a României (rândurile 3.3 și 3.3.a).

(2) Instituțiile de credit care, potrivit prevederilor art. 5, 6, art. 9 alin. (1)—(2) și art. 12 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/22/2006, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/111/2006, cu modificările ulterioare, trebuie să îndeplinească la nivel consolidat cerințele referitoare la procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri includ în cadrul Formularului de sinteză privind adecvarea capitalului la riscuri, întocmit la nivel consolidat potrivit frecvenței de raportare prevăzută în anexa nr. III, și informațiile de sinteză referitoare la excedentul/deficitul de capital ca urmare a evaluărilor interne (rândurile 3.4, 3.4.1 și 3.4.2), precum și cele referitoare la excedentul/deficitul de fonduri proprii, respectiv indicatorul de solvabilitate, rezultate în urma ultimei verificări efectuate de Banca Națională a României (rândurile 3.3 și 3.3.a).

Art. 5. — În cazul în care, ca urmare a aprobării situațiilor financiare anuale de către adunarea generală a acționarilor, nivelul fondurilor proprii sau cel al unor elemente componente

care intră în calculul indicatorilor de prudență bancară calculați în funcție de fondurile proprii pentru data de 31 decembrie se modifică, raportările aferente fondurilor proprii și respectivilor indicatori de prudență bancară afectați de modificări, întocmite pentru ultima lună a exercițiului financiar precedent și pentru fiecare lună din perioada scursă de la începutul anului în curs și până la data aprobării situațiilor financiare anuale, vor fi refăcute și retransmise Băncii Naționale a României, în termen de 20 de zile calendaristice de la data aprobării situațiilor financiare anuale, dar nu mai târziu de data de 15 mai.

Art. 6. — Casele centrale ale cooperativelor de credit sunt responsabile de întocmirea și transmiterea formularelor de raportare prevăzute în anexa nr. I atât pe bază individuală, cât și la nivelul rețelei cooperatiste de credit din care fac parte.

Art. 7. — În ceea ce privește raportarea aferentă riscului de credit, în contextul utilizării abordării standard, instituțiile de credit transmit:

a) câte un formular CR SA pentru fiecare dintre cele 15 clase de expuneri prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)—l) și n)—p) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 11/108/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) un formular CR SA Total care agregă ansamblul expunerilor care fac obiectul abordării standard pentru riscul de credit.

Art. 8. — În ceea ce privește raportarea aferentă riscului de credit, în contextul utilizării abordării bazate pe modele interne de rating, instituțiile de credit transmit:

a) câte un formular CR IRB pentru fiecare dintre următoarele clase și subclase de expuneri potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, descrise în anexa nr. II, Tabel referințe formular 3: CR SA:

1. administrații centrale sau bănci centrale;
2. instituții, din care:
  - 2.1. instituții de credit și firme de investiții;
3. societăți, din care:
  - 3.1. entități mici și mijlocii;
  - 3.2. finanțări specializate;
4. retail, din care:
  - 4.1. garantate cu un bun imobiliar;
  - 4.2. reînnoibile eligibile;
  - 4.3. alte expuneri de tip retail;
  - 4.4. entități mici și mijlocii;

b) un formular CR IRB Total care agregă ansamblul expunerilor care fac obiectul abordării bazate pe modele interne de rating, mai puțin expunerile din titluri de capital — care se raportează în formularul CR EQU IRB, pozițiile din securitizare — care se raportează potrivit art. 9, și activele, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor — care se raportează în formularul CA;

c) formularele CR SA și CR SA Total pentru expunerile supuse abordării standard pentru riscul de credit. În acest caz, formularele CR SA se completează având în vedere clasele și subclasele de expuneri potrivit abordării bazate pe modele interne de rating prevăzute în anexa nr. II, Tabel referințe formular 3: CR SA, chiar dacă pentru determinarea cerinței de capital respectivelor expuneri li se aplică regulile specifice abordării standard.

Art. 9. — În ceea ce privește raportarea aferentă riscului de credit provenind din pozițiile din securitizare, instituțiile de credit transmit:

a) câte un formular CR SEC SA pentru totalul operațiunilor de securitizare, pentru expunerile din securitizare care fac obiectul abordării standard pentru riscul de credit;

b) câte un formular CR SEC IRB pentru totalul operațiunilor de securitizare, pentru expunerile din securitizare care fac obiectul abordării bazate pe modele interne de rating pentru riscul de credit.

Art. 10. — În ceea ce privește raportarea aferentă riscului operațional, instituțiile de credit transmit cu frecvența indicată în anexa nr. III:

a) Formularul 16: OPR — Riscul operațional, în contextul utilizării abordării de bază;

b) Formularul 16: OPR — Riscul operațional și Formularul 17: OPR Details — Riscul operațional: Valori brute ale pierderilor pe linii de activitate și categorii de evenimente în ultimul an, în contextul utilizării abordării standard sau a abordării standard alternative;

c) Formularul 16: OPR — Riscul operațional, Formularul 17: OPR Details — Riscul operațional: Valori brute ale pierderilor pe linii de activitate și categorii de evenimente în ultimul an și Formularul 18: OPR LOSS Details — Pierderi majore din riscul operațional înregistrate în ultimul an sau care sunt încă deschise, în contextul utilizării abordării avansate de evaluare.

Art. 11. — (1) În cadrul formularelor de raportare prezentate în anexa nr. I, instituțiile de credit completează și raportează doar pozițiile care nu au fost evidențiate în gri sau hașurate, corespunzătoare rândurilor și coloanelor care au etichetele evidențiate în alb.

(2) În cadrul raportării Formularului de sinteză privind adecvarea capitalului la riscuri (formularul CA):

a) rândurile precedate de indicativul C vor fi completate exclusiv în cadrul raportării la nivel consolidat;

b) rândurile precedate de indicativul N nu vor fi completate (nici la nivel individual, nici la nivel consolidat);

c) rândurile cărora nu le corespunde niciun indicativ vor fi completate atât în cadrul raportării la nivel individual, cât și în cadrul celei întocmite pentru nivelul consolidat.

Art. 12. — Referințele aferente informațiilor explicative incluse în anexa nr. II sunt trimiteri la prevederile considerate ca fiind cele mai relevante în raport cu conținutul fiecărui element solicitat. În cazul în care există prevederi care nu au fost indicate

în mod explicit, dar care au impact asupra determinării unui element, acestea vor fi luate în considerare la determinarea și raportarea sa.

Art. 13. — Începând cu data de 1 ianuarie 2012, în cuprinsul formularelor de raportare Formular 3: CR SA, Tabel referințe formular 3: CR SA, Formular 6: CR SEC SA și Tabel referințe formular 6: CR SEC SA, prin expresia „ajustări de valoare și provizioane” se va înțelege ajustările de valoare prevăzute art. 2 alin. (1) pct. 15 și alin. (1¹) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 11/108/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — Anexa nr. I*), cuprinzând modelele formularelor de raportare, anexa nr. II*), care conține informații explicative referitoare la completarea acestora, și anexa nr. III*), în care este prevăzută frecvența raportării formularelor, fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 15. — Până la data de la care transmiterea raportărilor în format electronic se realizează exclusiv prin intermediul SIRBNR, potrivit prevederilor Normei Băncii Naționale a României nr. 15/2006, cu modificările ulterioare, instituțiile raportoare transmit Băncii Naționale a României raportările respective prin rețeaua de comunicații interbancare (RCI), sub formă de fișiere Excel.

Art. 16. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului Băncii Naționale a României nr. 22/2010 privind raportarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 și 786 bis din 24 noiembrie 2010.

Art. 17. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 31 decembrie 2011.

(2) Primele raportări conforme prezentului ordin se întocmesc și se transmit Băncii Naționale a României de către instituțiile de credit pentru data de 31 decembrie 2011, cu mențiunea că pentru această dată în cazul Formularului de sinteză privind adecvarea capitalului la riscuri se utilizează Formularul 1a: CA. Pentru raportările aferente perioadelor de raportare ulterioare datei de 31 decembrie 2011 se va folosi Formularul 1: CA.

Art. 18. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 17 octombrie 2011.
Nr. 13.

*) Anexele nr. I—III se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 10

din 19 septembrie 2011

Dosar nr. 12/2011

Rodica Aida Popa	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției civile și de proprietate intelectuală
Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției comerciale
Corina Jiție	— președintele Secției penale
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală — judecător raportor
Crețu Dragu	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală
Andreea Constanda	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală
Doina Popescu	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală
Cristina Iulia Tarcea	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală
Viorica Cosma	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală
Niculae Mănișuțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Lungeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ioana Iacob	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător raportor
Carmen Frumușelu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lidia Bărbulescu	— judecător la Secția comercială
Veronica Carmen Popescu	— judecător la Secția comercială
Viorica Trestianu	— judecător la Secția comercială
Nela Petrișor	— judecător la Secția comercială
Mariana Cârstocea	— judecător la Secția comercială
Aurelia Motea	— judecător la Secția comercială — judecător raportor
Traian Gherasim	— judecător la Secția penală
Ana Hermina Iancu	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 12/2011 este legal constituit conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 2 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, modificat și completat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2010.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător dr. Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef adjunct Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef al Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, modificat și completat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2010.

Înalta Curte de Casație și Justiție — completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursurile în interesul legii formulate de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 60 din Codul de procedură civilă raportate la art. 19 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1—4 din

Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, referitor la chemarea în garanție a Ministerului Finanțelor Publice în litigiile vizând acordarea unor drepturi de natură salarială personalului bugetar.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, astfel cum a fost formulat și motivat în scris, și a solicitat admiterea acestuia ca urmare a constatării existenței unei jurisprudențe neunitare cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 60 din Codul de procedură civilă raportate la art. 19 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, referitor la chemarea în garanție a Ministerului Finanțelor Publice în litigiile vizând acordarea unor drepturi de natură salarială personalului bugetar sau a ajutorului financiar prevăzut de Legea nr. 315/2006 privind stimularea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice, în învățământul preuniversitar. Totodată, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că aceleași sunt concluziile și față de recursul în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava.

Președintele completului de judecată, doamna judecător Rodica Aida Popa, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursurilor în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursurilor în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Recursurile în interesul legii vizează aceeași problemă de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 60 din Codul de procedură civilă raportate la art. 19 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la chemarea în garanție a Ministerului Finanțelor Publice în litigiile vizând acordarea unor drepturi de natură salarială personalului bugetar sau a ajutorului financiar prevăzut de Legea nr. 315/2006 privind stimularea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice, în învățământul preuniversitar.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursurile în interesul legii se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la cererile de chemare în garanție a Ministerului Finanțelor Publice formulate de instituțiile publice angajatoare sau ordonatorii de credite cu privire la drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar ori la ajutorul financiar prevăzut în favoarea cadrelor didactice titulare și/sau suplinoare calificate din învățământul preuniversitar de Legea nr. 315/2006 privind stimularea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice, în învățământul preuniversitar.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Unele instanțe de judecată au admis cererile de chemare în garanție formulate de instituțiile publice angajatoare sau ordonatorii de credite, reținând că, în temeiul dispozițiilor art. 60 din Codul de procedură civilă, poate fi chemată în garanție persoana împotriva căreia se poate îndrepta cel căzut în pretenții, iar potrivit dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 3 alin. (1) pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, acest minister coordonează acțiunile care sunt în responsabilitatea Guvernului cu privire la sistemul bugetar prin elaborarea proiectului legii bugetului de stat, pe baza proiectelor ordonatorilor principali de credite, a proiectelor legilor de rectificare a acestor bugete, precum și ale legilor privind aprobarea contului general anual de execuție.

3.2. Alte instanțe au respins cererile de chemare în garanție a Ministerului Finanțelor Publice formulate de instituțiile publice angajatoare sau ordonatorii de credite, reținând că între instituția publică chemată în garanție și instituțiile publice pârâte nu există un raport juridic obligațional.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general a opinat în sensul că cererile de chemare în garanție a Ministerului Finanțelor Publice sunt întemeiate în măsura în care instituțiile publice bugetare, în calitate de pârâți în litigiile având ca obiect plata unor drepturi de personal, urmăresc pe această cale asigurarea opozabilității hotărârii ce se va pronunța în contradictoriu cu acest minister.

În esență, procurorul general a susținut că rolul Ministerului Finanțelor Publice, de administrator al bugetului general consolidat, îndreptățește chemarea sa în garanție exclusiv pentru asigurarea opozabilității hotărârii care ar urma să se pronunțe în contradictoriu cu ordonatorul principal de credite, întrucât, în condițiile în care acesta din urmă ar pierde procesul, s-ar putea îndrepta împotriva chematului în garanție, propunând

un proiect de rectificare bugetară ori includerea sumelor stabilite prin titlurile executorii în proiectele de buget.

De asemenea, se susține că Ministerul Finanțelor Publice nu ar putea fi obligat pe această cale la alocarea fondurilor bugetare necesare, în lipsa parcurgerii procedurii bugetare; însă, în condițiile în care participă în proces împreună cu ordonatorul principal de credite, va fi în măsură să îi sprijine apărările acestuia din urmă, asigurându-se astfel și opozabilitatea hotărârii ce ar urma să fie pronunțată față de acest minister în vederea elaborării proiectului de rectificare a bugetului ordonatorului principal de credite ori prin includerea cheltuielilor stabilite prin titluri executorii în proiectele de buget pentru perioadele următoare.

5. Raportul asupra recursurilor în interesul legii

Raportul cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, doctrina și jurisprudența Curții Constituționale relevante, propunând un proiect de soluție ce a împărtășit opinia instanțelor care au respins cererile de chemare în garanție a Ministerului Finanțelor Publice, reținând, în esență, următoarele:

Unul dintre avantajele instituției chemării în garanție este acela al evitării unui proces ulterior, întrucât instanța rezolvă atât cererea principală, cât și cererea de chemare în garanție printr-o singură hotărâre — cu excepția reglementată de art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, respectiv atunci când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție, situație în care instanța poate dispune despărțirea ei spre a fi judecate în mod separat.

Pretențiile menționate pe calea chemării în garanție de către instituția bugetară pârâtă (de exemplu, alocările de fonduri sau rectificările bugetare) nu pot forma obiectul unei cereri de chemare în judecată formulate pe cale incidentală sau al unei acțiuni ulterioare în instanță.

Atribuțiile Ministerului Finanțelor Publice în domeniul finanțelor publice nu cuprind o obligație de garanție sau de despăgubire, astfel că între autoritatea publică chemată în garanție și instituțiile bugetare pârâte nu există un raport juridic obligațional.

O obligație de garanție sau de despăgubire în sarcina chematului în garanție nu se reflectă nici în dispozițiile art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, și nici în dispozițiile art. 2 și 3 din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, față de propunerea din recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a susținut că s-ar pune problema relativității efectelor hotărârii judecătorești față de persoana chemată în garanție, întrucât aceasta dobândește calitatea de parte, iar poziția sa procesuală este determinată de formularea unei cereri de chemare în garanție cu respectarea cerințelor procedurale.

6. Înalta Curte

Așa cum rezultă din expunerea anterioară a circumstanțelor care au condus la promovarea recursurilor în interesul legii, obiectul practicii neunitare îl reprezintă soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești cu privire la cererea de chemare în garanție a Ministerului Finanțelor Publice formulată de către instituțiile publice angajatoare sau ordonatorii de credite cu privire la drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar ori la ajutorul financiar prevăzut în favoarea cadrelor didactice titulare și/sau suplinoare calificate din învățământul preuniversitar de Legea nr. 315/2006 privind stimularea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice, în învățământul preuniversitar.

În esență, dispozițiile cu privire la care se solicită a se asigura, pe calea recursului în interesul legii, interpretarea și aplicarea unitară de către instanțele judecătorești sunt următoarele:

— art. 60 alin. 1 din Codul de procedură civilă:

„Art. 60. — Partea poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte, în cazul când ar cădea în pretențiuni cu o cerere în garanție sau în despăgubire.”;

— art. 19 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 19. — Rolul Ministerului Finanțelor Publice

În domeniul finanțelor publice Ministerul Finanțelor Publice are, în principal, următoarele atribuții:

a) coordonează acțiunile care sunt în responsabilitatea Guvernului cu privire la sistemul bugetar, și anume: pregătirea proiectelor legilor bugetare anuale, ale legilor de rectificare, precum și ale legilor privind aprobarea contului general anual de execuție;

b) dispune măsurile necesare pentru aplicarea politicii fiscal-bugetare;

c) emite norme metodologice privind elaborarea bugetelor și forma de prezentare a acestora;

d) emite norme metodologice, precizări și instrucțiuni prin care se stabilesc practicile și procedurile pentru încasarea veniturilor, angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor, controlul cheltuirii acestora, încheierea exercițiului bugetar anual, contabilizarea și raportarea;

e) solicită rapoarte și informații oricăror instituții care gestionează fonduri publice;

f) aprobă clasificările bugetare, precum și modificările acestora;

g) analizează propunerile de buget în etapele de elaborare a bugetelor;

h) furnizează Parlamentului, la cererea acestuia, cu sprijinul ordonatorilor principali de credite, documentele care au stat la baza fundamentării proiectelor legilor bugetare anuale;

i) asigură monitorizarea execuției bugetare, iar în cazul în care se constată abateri ale veniturilor și cheltuielilor de la nivelurile autorizate, propune Guvernului măsuri pentru reglementarea situației;

j) avizează, în fază de proiect, acordurile, memorandumurile, protocoalele sau alte asemenea înțelegeri încheiate cu partenerii externi, precum și proiectele de acte normative, care conțin implicații financiare;

k) stabilește conținutul, forma de prezentare și structura programelor elaborate de ordonatorii principali de credite;

l) blochează sau reduce utilizarea unor credite bugetare constatate ca fiind fără temei legal sau fără justificare în bugetele ordonatorilor de credite;

m) dispune măsurile necesare pentru administrarea și urmărirea modului de utilizare a fondurilor publice destinate cofinanțării în bani, rezultate din contribuția financiară externă acordată Guvernului României;

n) colaborează cu Banca Națională a României la elaborarea bilanței de plăți externe, a bilanței creanțelor și angajamentelor externe, a reglementărilor în domeniul monetar și valutar;

o) prezintă semestrial Guvernului și comisiilor pentru buget, finanțe și bănci ale Parlamentului, împreună cu Banca Națională a României, informări asupra modului de realizare a bilanței de plăți externe și a bilanței creanțelor și angajamentelor externe și propune soluții de acoperire a deficitului sau de utilizare a excedentului din contul curent al bilanței de plăți externe;

p) participă, în numele statului, în țară și în străinătate, după caz, la tratative externe privind acordurile bilaterale și multilaterale de promovare și protejare a investițiilor și convențiile de evitare a dublei impunerii și combatere a evaziunii

fiscale și, împreună cu Banca Națională a României, în probleme financiare, valutare și de plăți;

r) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de dispozițiile legale.”;

— art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 1. — (1) Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.

(2) Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice nu se pot achita din sumele destinate potrivit bugetului aprobat pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, în scopul îndeplinirii atribuțiilor și obiectivelor legale, pentru care au fost înființate.

Art. 2. — Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.

Art. 3. — În cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silite, potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie.

Art. 4. — (1) Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

(2) Virările de credite bugetare prevăzute la alin. (1) se pot efectua pe parcursul întregului an bugetar, prin derogare de la prevederile art. 47 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.”

În mod constant în doctrină și jurisprudență, în interpretarea dispozițiilor art. 60 din Codul de procedură civilă, s-a afirmat că instituția cererii de chemare în garanție se întemeiază pe existența unei obligații de garanție sau de despăgubire și poate fi formulată nu numai în cazul drepturilor garantate legal ori convențional, care reies din lege sau din contractul încheiat de părți, ci și ori de câte ori partea care ar cădea în pretenții s-ar putea întoarce împotriva altei persoane cu o cerere în despăgubire.

Totodată, pretențiile reclamantului împotriva părâtului și ale acestuia din urmă împotriva chematului în garanție generează două procese distincte, iar avantajul instituției chemării în garanție este acela al evitării unui proces ulterior, întrucât instanța rezolvă atât cererea principală, cât și cererea de chemare în garanție printr-o singură hotărâre — cu excepția reglementată de art. 63 alin. 2 din Codul de procedură civilă, respectiv atunci când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin chemarea în garanție, situație în care instanța poate dispune despărțirea ei spre a fi judecate în mod separat.

Pretențiile menționate pe calea chemării în garanție de către instituția bugetară părâtă (de exemplu, alocările de fonduri sau rectificările bugetare) nu pot forma obiectul unei cereri de chemare în judecată formulate pe cale incidentală sau al unei acțiuni ulterioare în instanță, în considerarea celor ce succedă.

Între instituțiile publice pârâte chemate în judecată pentru plata drepturilor de natură salarială ori a ajutoarelor financiare și

Ministerul Finanțelor Publice există raporturi juridice de drept administrativ, care iau naștere în virtutea obligațiilor legale reciproce și specifice ce le revin în procesul bugetar, iar între Ministerul Finanțelor Publice și instituțiile respective nu există nicio obligație de garanție sau de despăgubire în cazul neexecutării de către o instituție publică a obligației ce îi incumbă fie în baza raportului juridic de muncă, fie în baza dispozițiilor Legii nr. 315/2006.

Este adevărat că, în cadrul procesului bugetar, Ministerul Finanțelor Publice repartizează ordonatorilor principali de credite sumele alocate acestora prin bugetul de stat, îndeplinind un rol de administrator al acestui buget, dar nu are atribuția de a vira acestora alte sume decât cele prevăzute în legea bugetului de stat și cu respectarea acesteia.

Procedura legală de executare de către instituțiile publice a obligațiilor stabilite prin titluri executorii este reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia ordonatorii principali de credite au obligația de diligență de a efectua demersurile legale în vederea asigurării în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare efectuării plății sumelor stabilite prin titluri executorii, iar Ministerul Finanțelor Publice are rolul de a răspunde de elaborarea proiectului bugetului de stat pe baza proiectelor ordonatorilor principali de credite, precum și de a elabora proiectele de rectificare a acestor bugete, rol care se realizează prin atribuțiile prevăzute de art. 19 lit. a), g), h) și i) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 3 alin. (1) pct. 6—8, 11 și 13 din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, dispune în sensul că, în situația în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut de art. 2 din ordonanță, creditorul va putea recurge la procedura executării silite în conformitate cu

dispozițiile Codului de procedură civilă și ale altor dispoziții legale aplicabile în materie.

În mod corelativ obligației de diligență ce revine instituțiilor publice în temeiul și în executarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Finanțelor Publice are obligația de a efectua demersurile administrative necesare în vederea rectificării bugetului de stat.

Chiar în ipoteza în care ordonatorii de credite și-ar îndeplini atribuțiile ce le revin în sensul formulării de propuneri de cuprindere în bugetul propriu a sumelor necesare plății obligațiilor stabilite prin titluri executorii, iar Ministerul Finanțelor Publice, la rândul său, ar întocmi și ar transmite spre aprobare propuneri de rectificare a bugetului de stat, dreptul de decizie aparține legislativului.

În consecință, dispozițiile analizate ale art. 19 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi interpretate în sensul că reprezintă temeiul legal al existenței unei obligații de garanție sau de despăgubire ce revine Ministerului Finanțelor Publice în cazul obligațiilor de plată stabilite în sarcina instituțiilor publice, cu privire la drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sau la ajutorul financiar prevăzut în favoarea cadrelor didactice titulare și/sau suplinoare calificate din învățământul preuniversitar de Legea nr. 315/2006 privind stimularea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice, în învățământul preuniversitar.

În concluzie, atât timp cât între debitorul obligației de plată deduse judecății, respectiv instituția publică obligată la plată, și chematul în garanție, respectiv Ministerul Finanțelor Publice, nu există o obligație de garanție sau de despăgubire, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 60 din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 3307 cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă, așa cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii:

DECIDE:

Admite recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, stabilește că:

În aplicarea dispozițiilor art. 60 din Codul de procedură civilă raportat la art. 19 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, cererea de chemare în garanție a Ministerului Finanțelor Publice formulată de către instituțiile publice angajatoare sau ordonatorii de credite cu privire la drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar ori la ajutorul financiar prevăzut în favoarea cadrelor didactice titulare și/sau suplinoare calificate din învățământul preuniversitar de Legea nr. 315/2006 privind stimularea achiziționării de cărți sau de programe educaționale pe suport electronic, necesare îmbunătățirii calității activității didactice, în învățământul preuniversitar, nu îndeplinește cerințele prevăzute de textul de lege.

Obligatorie, potrivit art. 3307 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 septembrie 2011.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
RODICA AIDA POPA

Magistrat-asistent-șef,
Bogdan Georgescu

ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR

FONDUL DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR

COMUNICAT

privind lista instituțiilor de credit participante la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar ai căror deponenți beneficiază de garantarea, prin plata de compensații, a depozitelor constituite la acestea

Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar aduce la cunoștință lista instituțiilor de credit participante la Fond ai căror deponenți beneficiază de garantarea, prin plata de compensații, a depozitelor constituite la acestea, în condițiile și limitele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Nr. crt.	Denumirea instituției de credit
I. Bănci — persoane juridice române	
1.	Banca Comercială Română — S.A.
2.	RAIFFEISEN BANK — S.A.
3.	BRD — Groupe Société Générale — S.A.
4.	ATE BANK ROMÂNIA — S.A.
5.	UniCredit Țiriac Bank — S.A.
6.	Bancpost — S.A.
7.	Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.
8.	Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece
9.	Credit Europe Bank (România) — S.A.
10.	Banca Transilvania — S.A.
11.	MKB ROMEXTERRA Bank — S.A.
12.	ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A.
13.	PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A.
14.	RBS BANK (ROMÂNIA) — S.A.
15.	OTP BANK ROMÂNIA — S.A.
16.	BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA — S.A.
17.	Emporiki Bank — România — S.A.
18.	LIBRA INTERNET BANK — S.A.
19.	Banca C.R. Firenze România — S.A.
20.	ROMANIAN INTERNATIONAL BANK — S.A.
21.	MARFIN BANK (ROMÂNIA) — S.A.
22.	Banca Comercială CARPATICA — S.A.
23.	BANK LEUMI ROMÂNIA — S.A.
24.	VOLKSBANK ROMÂNIA — S.A.
25.	ProCredit Bank — S.A.
26.	Raiffeisen Banca pentru Locuințe — S.A.
27.	PORSCHE BANK ROMÂNIA — S.A.
28.	CEC BANK — S.A.
29.	BANCA MILLENNIUM — S.A.
30.	BCR BANCA PENTRU LOCUINȚE — S.A.
31.	GARANTI BANK — S.A.
32.	Banca Comercială FERROVIARA — S.A.
II. Cooperative de credit — Case centrale	
1.	Banca Centrală Cooperatistă CREDITCOOP

NOTĂ:

De la data publicării prezentului comunicat își încetează valabilitatea Comunicatul Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar nr. 1/2011 privind lista instituțiilor de credit participante la Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar ai căror deponenți beneficiază de garantarea, prin plata de compensații, a depozitelor constituite la acestea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 14 ianuarie 2011.

Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar,
Lia Tase

București, 17 octombrie 2011.
Nr. 2.

RECTIFICĂRI

La Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 8 din 6 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 14 octombrie 2011, se face următoarea rectificare:

— la nota de subsol, în loc de: „*) Decizia nr. VII din 5 februarie 2007 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.” se va citi: „*) Decizia nr. VII din 5 februarie 2007 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 30 octombrie 2007.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

